

Jacek Bolewski

"Offenheit des Geistes", Ladislaus Boros, Freiburg im Breisgau 1977 : [recenzja]

Collectanea Theologica 48/4, 210

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

rozważania o Chrystusie jako Słowie, które w przeciwieństwie do słów ludzkich wypowiedziane jest raz, ostatecznie i zobowiązująco.

Rozważania młodego naukowca — autor jest urodzony w roku 1945 — uderzają ewangeliczną głębią, spojrzeniem teologicznym i zarazem wielką prostotą. Mogą być przykładem, jak współczesna teologia dopomaga do ujrzenia nowych perspektyw duchowych.

ks. Stefan Moysa SJ, Warszawa

Ladislaus BOROS, *Offenheit des Geistes*, Olten — Freiburg im Briesgau 1977, Walter-Verlag, s. 224.

Ladislaus Boros, który zyskał sobie zasłużoną renomę jako oryginalny i wrażliwy na ludzkie doświadczenie myśliciel chrześcijański, dokonuje ostatnio coraz częściej swoistego rozrachunku ze swoją dotychczasową drogą pisarską. Do utrzymanych w tym stylu książek *Denken in der Brewegung* (przetłumaczonej na język polski jako „Odkrywanie myśli”) oraz *Im Leben Gott erfahren* dołączyła obecnie *Offenheit des Geistes*. Otwartość ducha, o której mówi tytuł omawianej książki, dotyczy ducha ludzkiego, nastawionego w każdym swym akcie na to, co absolutne.

Książka pokazuje na wybranych przykładach rozmaite drogi, po których ludzie różnych epok dążyli i dochodzili do prawdy. Chodzi o postacie, które wywarły szczególny wpływ na kształtowanie się życiowej postawy samego Borosa. To osobiste podejście do poszczególnych autorów i świadków nadaje książce rysów żywego, opartego na doświadczeniu świadectwa. Boros stwierdza we wstępie, że jego obecne rozważania są „owocem szczególnych godzin”. Rzeczywiście, dominuje w nich nastrój spokoju i satysfakcji, co nie pozostaje bez wpływu na swoje umocnienie i zbudowanie pochlönietego lekturą czytelnika.

Książka składa się z dziesięciu obszernych szkiców, z których każdy ujmuje określoną postać ze szczególnym uwzględnieniem jednego, najbardziej charakterystycznego elementu jej życiowej postawy. Poczet otwiera św. Ignacy Loyola jako ucieleśnienie wolności chrześcijańskiej, a dalej obok innych postaci świętych (Mojżesz, Bernard z Clairvaux) występują tacy myśliciele, jak E. Bloch (nadzieja), B. Pascal (wiarą), I. Kant (otwartość), R. Guardini (szlachetność), M. Blondel (zryw woli), G. Marcel (miłość) oraz pisarze R. Schneider i M. Noël (niebezpieczeństwo).

Każdy ze szkiców zawiera krótką informację biograficzną, po której następuje ukazanie głównego rysu postaci w oparciu o obfite cytaty z jej spuścizny. Wreszcie Boros próbuje naświetlić aktualność przedstawionych postaw w konkretnym doświadczeniu dzisiejszego chrześcijanina. Poszczególne elementy dają w sumie bogaty i wieloaspektowy obraz ludzkiej egzystencji, pobudzając do refleksji i dopingując do twórczej konfrontacji z problemami własnego życia.

ks. Jacek Bolewski SJ, Warszawa

Anton VÖGTLE, *Was Weihnachten bedeutet. Meditation zu Lukas 2, 1—20*, Freiburg-Basel-Wien 1977, Verlag Herder, s. 143.

Pytanie o sens Bożego Narodzenia można rozważać z rozmaitych punktów widzenia. Odpowiedź, jakiej udziela egzegeza, wychodzi od Pisma św., uwzględniając aktualny stan badań skrypturystycznych. A. Vögtle, jeden z najwybitniejszych biblistów katolickich, kontynuuje w swej bożonarodzeniowej medytacji tę drogę, którą zapoczątkował w wydanej rok wcześniej książeczce *Was Ostern bedeutet* (por. omówienie w *Collectanea Theologica*